

תיקוני עירובין

גלוון שאלות הלכתיות

המתחדשות מדי שבוע בבדיקה העירובים השכונתיים

גלוון מס' 402
אדר ב' תשפ"ד

שaanin מברכים על דבר שיש בו מחלוקת איך להנוגם למעשה. וכל זה מלבד הבעיות המצוויות בעירובי הערים והישובים, שבהרבה מהם נמצאו דברים שלא כלכלו, וסמכים על קולות דוחוקות. א"כ אין לדרב לברך על עירוב כזה.

יש שהצעיו פתרון שיוכל לדבר, כיון שגם אם העירוב הזה אכן מועיל לכל העיר והישוב, אך עכ"פ הוא מועל לבני שלו ולחצר שלו. אבל ברוב המקרים זה אינו נכון. והב מניח את העירוב בבית הכנסת, שבבנין זה אכן אף דירה שצרכאה עירוב, וזה רק בשבייל הדיריות שברחוב הסמוך. ב. גם אם מניה בビיתו הרי שבישובים כל דירה היא במנהה פרט או חצר נפרדת, ואין לו אפשרות לעירוב עם שכנו kali להחזר את הרחוב, שברחובו כאמור אכן נכנסים לכל כשרות ההיקף יכול וככ"ל. لكن אין בזה תשובה לרוב המקרים, ומן הראי שהרב לא יברך על העירוב שהוא עושה, אלא עשה בליך.

גם בעירוב שכונתי שהידרו בו עם שערים ו'מחיצות', יש סיבה שלא לברך, וה'ה' אדם פרטיו שעשויה עירוב מהודר בתוך הבניין. כיון שכטב הבה'ל (ס' שס"ו סי' ז') צריך שלא לחלק עצמו משאר העירוב של העיר. כדי שלא יפסול ככלום, א"כ כבר יש עירוב אחר שהונה, וכן לברך על עירובו הנושא, משום ברכה לבטלה כתמי'ש בהה'ל שם. ובמקום שיש עירוב שכונתי מהודר, בודאי יש כמה ארכיכים שמניחים כל אחד עירוב לעצם [זנוקים לכל העיר כתמי'ש הבהה'ל], וא"כ לכל עירוב יש גנדגו עירוב אחר שכבר הונח לפניו, וכן לא אף אפשרות לברך על העירוב. יש עוד להזכיר בזה, ואCMD'ל.

גם بما שכרם מתחם פרטיו במושב שאין בו עירוב כשר, איןו יכול לברך על העירוב בהרבה מקרים, כאשר ככלם ואוכלם בחדר או כל אחד, וכן כאשר יש מי שאוכל בparego מ"מ לפעמים הוא טפל לבעה'ב ואCMD'ל. لكن ברוב המקרים לא שיר לברך על העירוב במצבות של זמניין.

יש דברים שצרכיכם עירוב גם בי"ט

בעיקר הענין שהזוכרנו שאין עירוב לי"ט, כן כתב השו"ע (ס' תקכ"ח סי' א) יומ טוב אין ציריך עירובי חצרות ושיטופי מבואות, אבל עירוב תחומיין ציריך. וכותב המשנ"ב שם שמסתנית לשונו ממשמעו של תא תקנו עירוב כללי לי"ט, אך מדברי הרמ"א (ס' תקכ"ח סי' א) שכתב אם הניח עירוב וככ"י מבואר בדברים שאין בהם צורך כלל אסור להוציא מבית לחצר [כששניות רשות היחיד] בלבד עירוב [בהתחלת פט לעירוב חצרות]. ועל כן כתבו האחרונים דבשעירוב ומניה פט של עירוב חצרות בשבייל שבתנות השנה, יכול גם את יומ'ו.

ועין מש"כ בגלוונות "תיקוני עירובין" (גלוון מס' 9, 223) כמהמצו הוצאה שלא לצורך, שבעל כל זה ווב הדברים שמהווים ממקומות האירוח לבית, וכן צרכיכים אותם בבית מהמת שיש אחרים כמותם [כגון טיטלים, בגדים מלוליכלים, טישו שאינו צריך לדרכן] כתמי'ש המשנ"ב (שם סק"ז). ואפי' לגבי מפתח כתב המשנ"ב (שם סק"ז) שנכוון להחמיר שלא לטלטל אותן החוצה משמש טמא יגנוב, כי זה לא נדרש צורך בהוצאה, וכל שכן דברים שמנוחים סתם בעגלה תמיד ולא טורחים להוציא אותם, זהה טלטל שלא לצורך כלל, אסור לקחתם במקומות שאין עירוב בי"ט.

האם האחראים בזקדים את העירוב בערב יו"ט

לפ"ז יש סיבה חזוכה לבדוק ולתקן את העירוב גם בערב יו"ט, אלא שמחמת הקשיים לבדוק פעמיים בשבע, רבו המקומות אינם בזקדים את העירוב בערב יו"ט. וכותבנו במק"א שלפ"ז גם מי שומך על העירוב בכל שבת, יתכן שבי"ט לא יטמוך על העירוב, כי אם לא בזקדו אותו ואין חזקה שנשאר קיים כייזען, יוצא שבדבר שהוא מוצאי שלא לצורך זה יותר אסור בשבת, כי בשבת יש עירוב וכי"ט אין.

יש עירובים שכונתיים שכן בזקדים בערב יו"ט. ויש מקום לומר שבערב יו"ט יבדקו רק את המקומות שידיועים כבעייטים ווגשים, שמצוים בהם תקלות. [בעירובים העירוניים לא בזקדים כלל].

ביו"ט יש איסור של תחום בין השכונות לעיר, ובדין רמות בימים אלו סימנו את מחוזו למדוד התוחמיין בארכעה ערים בארץ, עם שירות ארכיכים שרכשו את הידע העצום, וא"ה יתקיים מעמד סיום לאחר

המנוג להנוגה עירוב חדש בערב הפסח

לקראת ימי הפסח הבעל"ט ינסם הרבה דיינים הקשורים להלכות עירובין. הדבר הראשון הוא עשיית עירוב חצורות חדש, כנהוג בקהילות ישראל לעירוב במצאות, אשר הן יכולות להחזיק מעמד לכל השנה, והוא מחייבים אוטם בערב הפסח שבו אופנים מצאות חדשות, ומהנוג הזה נשמר עד היום בהרבה ערים וישובים, שרוב המקום מזכה את המצות בערב הפסח ממנהם לשם עירוב וכן מובא בהרבה פוסקים. [יש לציין שבעירובים המהווים הנעשה ע"י ארכיכים מהשכונות, אין מחייבים את העירוב בערב פסח, כיון שהמצאות שליהם יקרות, וחבל להשאים לעירוב. אלא לימי הפסח מחייבים את העירוב הישן, ואחרי פסח מחייבים אותו מהמצאות של פסח].

יש לשאול על הנחת העירוב בערב הפסח, הר' בערב פסח בדרך כלל שהוא חל ביום החול ולא בשבת אין צורך לעשות עירוב, כי אין עירוב לי"ט כמו'ש השו"ע (ס' תקכ"ח סי' א), כי בו"ט הותר מלאכת החזאה לכל צורך שהוא גם שאינו יכול نفس, וא"כ זה לא זמן שתיקנו בו עירוב. [ועי' במשנ'ב' שם שכתב בשם הפסוקים, שכשר מניה לשבת עישה גם גם לי"ט בכל זה, כדי להתרז החזאה שלא לצורך לדעת הרמ"א. מ"מ לא כתוב להנוגה לי"ט, אלא להנוגה לשבת ולכלול את יי"ט, וערוב יו"ט זה לא זמן שתיקנו בו עשיית עירוב].

מאי זה يوم שבבו ע"פ שמאפשר להנוגה את העירוב לשבת

ואולי יש לומר שמניה בשבייל שבת הבאה בעוד כמה ימים, ואפשר להנוגה עירוב מתחלת השבוע בשבייל שבת השובא, אחרי שיש פט שהחנוו לשם עירוב, הר' זה חל שבת ושבת ו"א"ג שמניה ביום שנייה זה חל רק בכניסת השבת, וא"כ הנחת העירוב בערב הפסח, הוא הנחה עברו שבת חוה'ם והלאה, ורק דרך גם לי"ט.

אך כתבנו במק"א שנראה שאדם שמניה עירוב ביום שניי בוקר, יש מעשה הנחה מיד בזמן הנחתו, ובשעה שהוא מביך על העירוב בערב שבת הי' חיל בכניסת השבת, אחרי שיש פט שהחנוו לשם עירוב, הר' זה חל שבת ושבת ו"א"ג שמי'ין אין מה להתרז בעירוב, אבל יש בשיעיות קיום המצואה שתקנו חול. [בזה כתבנו לישיב איך מי שמקבל שבת מוקדם מותר לו לטלטל באופן שתיקנו את העירוב ואין חוט קרווע וכדומה]. הר' עדין יש אנשים שלא קבלו שבת, ולפפיהם העירוב לא חל, וויאצא שעירוב לא מעב את כולם, והיה אסור לטלטל עד שמוקם לשקיעה. אלא י"ל שהשיטה של הפת חל מיד בהנחתו, ויש עירוב שמתיר מעכשי למי שיש לו איסורי שבת, וכشكיל שבת מוקדם ונחוב שכל האנשים עירבו אליו כבר עכשי'. אבל יתכן שהגדורה זו שנחשה עשרה של עירוב וקיים מצות חול, שיר' רק בערב שבת או ביום חמישי שהוא ג' זמן הנהנה לשבת, מוש"כ בתחלת השבוע אין זמן לברך על עשיית עירוב. וכך שמצוינו לגבי עירוב תנשילין שאין אפשר להנוגה זמן רב לפני היי"ט, כגון בוגר נהנ'יה מוי"ט אחד לי"ט הבא ודבר זה לא נתבאר בפסקים, וצ"ע מאי זה זמן בשבוע אפשר להנוגה עירוב באופן שיחסב עשיית תקנת חול' שמנחים עלי".

בזמנינו אין לברך על עשיית עירוב ברוב המיקומות

אמנם כל זה הוא נידון לבבי הברכה, האם יכול לברך בשנייה עירוב בתחלת השבוע, אבל מצד עצם הנחת העירוב זה חל בכל אופן וככ"ל. וכן נוראה שזמןינו אין ראוי לרבים לברך על עשיית העירוב כלל. כיון שיש בהם הרבה חששות שארכיכים שישים ע"פ ההלכה, ולא חל העירוב. כמו בענין שכירות רשות, שבעל עירוב של עיר או מושב יש דירה של גוי או מחלל שבת, והשכירות מהמשטרה בזמנינו לדעת רוב הפסוקים אינה מותירה, ואנמנ' יש לעשותות מה שאפשר כתמי'ש בשפט הלו, אבל לענין ברכה ודאי יש שאי'נו מותיר. וכך כן לענין רשות הרבים בזמן זה, ש��פקשות דעת השו"ע וכמה ראשונים שהרחותם הם רה"ר גם כל שישים ריבוא, ואם אין דילות הנגענות בלילא אין העירוב של צוח"פ מותיר, וא"פ שלענין לטלול מצרפים שיטות לטסמור להקל במקומות צורך, אבל לענין ברכה ק"ל ספק ברכות להקל

השכונה, וגם מוחז לעירוב של הרובנות ירושלים. האחראי בשכונה ראה שהם יכולים להיכל ח' בטلطול לבחנין' שבת, ופנה אל הגבי שלפני שיתחילו להתפלל בו צרייך לסדר לו עירוב. הגבי הסכים ונטל עליו את הרצאות כהוזאת בית הכנסת כמבן עיוב זה

עירוב מואלתר לפני שכנסו לבהגן"ס

צופ' זה רק נקרא מהחיה ולא ממש מוחיצה.
 אמרנו לו שיש אמורים שבאוקן שמדובר על תוספת לעירוב מבחוץ, יש
 להתייחס, כי יצא מדברי החזו"א שחיל צו"ה פ' נחשב מהחיה, [ורק כלפי השתו
 הראשון אסור שהעמוד יהיה מעבר למחיה, ואכム']. אבל בכל זאת שלא
 יסגור על זה. ולכן הוא תיקון באופן אחר.

העירוב עד דופן האוהל שהוא עצמו פסל

העירוב עד דוחן האוהל שודוא עצמו פסול

אחר ר' באנו לחזק את הוצאה"פ שהוא עשה עד האוהל, והנה הלחי צמוד לאמצע האוהל, וממנו ממשך הגובל בדופן של האוהל, אמרנו לו עד האהיל עשיית טוב, אבל בתוך האוהל עצמו אסור לטטלט, כי הדוכן שלו מבד המתנדנד ברוח, וכי"ל שאינו מחיצה, כדעת המג"א והמשנ"ב (ס"י תר"ל ס"ק מ"ח, ועוד מקומות). האחראי היה המומן, איך שהוא לא שם לב, הרי זה הלכה שהוא ידוע רק לא תירוגם אותה למציאות הוא עשה עירוב למקום הפרוץ, ולא שם לב שגם המקום הסגור נחשב פרוץ ונשאר פרוץ. מיד עשינו תכנית חדשה והקנו את אחורי האוהל בצו"פ, מדבר זה למדנו לשים דגש גדול על לימוד הפרקטיות ההלכתית שוב ושוב, ולהתיעץ עם העוסקים בדבר, כדי לשים לב לכל פרטיה ההלכות

שאלה נוספת שאלתנו היא: בראותם של מומחים יערובים בפנויים, מומחים באנטומיה ופיזיולוגיה, מומחים ביולוגיה, מומחים בארכיאולוגיה, מומחים בארכיטקטורה ועוד, מתי יתאפשרו לארון המתים?

עד הוספו שלפניהם וזקן ביט' יות' חמוץ, כגון במקומות שיש
שכונות נפרדות, כגון בשכונות רמות בירושלים, שהיא מנתקת מהעיר,
והמקליים לילכת מרמות לשאר חלקי העיר, זה על סמך העירוב הכללי
שכלול את צומת רמות ומחבר אותו עם העיר לרשומות היחיד אחות וא' זה
וזקן בשבת שבדקו ותיקנו אותו ויודיעם שהעירוב כשר, אבל ביט' שלא
 מנתקים את העירוב, ובעירוב כללי במקום כזה כמעט ודאי שיש משוח
 קרוין, א' יש איסור תחומרן לילכת מהשכונה לעיר, וכן להיפק. [יש לציין
 שלאחרונה עשו עירוב נפרד לצומת רמות לחברים בלבד כל העירוב הכללי,
 ואמנם גם בו יש קולא בענין רשות הרבים לדעת המשנן'ב, אך יתכן שהעירוב
 זהה יבדק ע' אברכים לפני יוט', ויועיל עכ' פ' לתחום שבת, למי שיטמן
 להתר בזיה]

шиפוץ הערים של הקהילה בגדרות במקום צוה"פ

הרוחב החדש בכביש נתיבת

שבועו זה עומדים להשלים בס"ד שלב א' בשיפוץ העירוב של הכביש החודש בעיר נתיבות. במהלך השיפוץ הורחט הירוב כדי לכלול עוד מקומות המשמשים את רבים מבני הקילו, עד סמוך לציון הבבא אל, כולל את ציון הגאון רבי יששכר מאיר והצדיק הרוב יורם אברוזל זצ"ל. ובמיוחד היה עיקר המטרה להחליף את השימוש בשורה של צור"פ מחוטים הקשורים לעמודי תאוור, עם לחימים שכילים להסתובב ולהיפסל, כפי שהזכרנו בגליון 401, ובמוקום להשתמש בגדירות של בית הקברות, עם מעט צורה"פ מעמודי עירוב חדשים.

מקרה נדיר של עומד מרובה בערב

בגדורות אלו היי כמה תקונים, שכדרכם של הלוות עירובין, יש חידושים אשר וואים את הגדר בין הלכתי בקטע מסוים הינה גדר אבן ועליה גדר ברזל כמו סורג, כאשרבנון להכשי אותה, שמו לב שבחלק מהמקומות יש רוחם בין האבן לברזל יותר מהרגיל נגשנו למדוד והיה יותר מ-24 ס"מ, זאת אומרת יותר מג' טפחים לשיעור רח"ם, ואין זהה בלבד. [כידוע יש להקפיד גם על שיעור רח"ם, וגם על שיעור חז"א, ואין להקל מטעם שהמחיצה כאן היא להתייר דרבנן, וכמ"ש במק"א כמה סיבות, א. יש אנשים שסמכים על העירוב ונוהגים תמיד כشعור זה או אחר, ב. אם נתיר כאן אחת מהשיטות, ובהמשך נקל כشعור השני, יהיה מצב שאין עירוב לא לשיטה זו ולא לשיטה אחרת. ועוד

מזכה באמצעות גובה המוחיצה עומד מרובה בעבר

אבל כאן עורנו לחשב הלכה שאינה מצויה כל כך, ונקראות "עומד מרובה בערב", המזכrita בשוי"ע (ס"י ש"ב ס"ח), ומברא במשנ"ב שם שחייבים שבג' טפחים התחרתוניים יהיה סגור משום שאחרות זו מחיצה תלויה, ועוד שצירק של מעלה יהיה יותר מהפירצה, כדי שלא יהיה אתי אוירא דהאי גיסא והאי גיסא ויבטל את העומד של מעלה, וזה אין עומד מרובה אם אין סיימ למחיצה בחלק העליון, [שיהיה לעומד לפגושים במחיצה]. לפ"ז הדין הזה מצומצם מאוד, כי צריך שיהיה ג' וחצי טפחים עומדים מעל הפירצה, וא"כ הפירצה יכולה להיות בין ג' וחצי טפחים ושיהיא תהייה בגובה בגובה מסויים שעומדים מ' מהקרע, ובונסף לחשב שהיא טוב לשני השיטות בשיעורי ח"ל, החזו"א ורוח"ב [זאת אמורータ גובה הפירצה מתחילה מעל 29 ס"מ מהקרע ומסתיימת עד 79 מהקרע, וגודל הפירצה מעל 24 ופחחות מ 40 ס"מ]. لكن דבר זה אינו נכון כלל, אבל דוקא כאן היה לנו אפשרות להתייר ע"ז, כי היה בודאי ג' טפחים סגורים למיטה, והפירצה הייתה רק מעט יותר מג' לשיעור רח'", ואין ATI אוירא מלמעלה. הסברנו את הדינין לאבירכים שהו איתנו באותו זמן, אך הם לא ידעו כמה זה נדר כדי לשימוש במציאות

אבל למעשה לא רצינו להסתמך על היתור זה, כי יתכן שיחול שינוי קטן
משמעותו את הדין, ולכן הוספנו פס ברזל לכל האורך של הפריצה בכמה
מקומות שהיה כך כדי שהעירוב יהיה ברור וחלק, ללא דברים שיכולים
להיפסל בלי שימתה לב

דופן הבית הכנסת אינה כשרה ו אסור לטלטל בתוך בהcn"ס

עירוב נוסף שנעשה בשבועות האחרונים, עברו שכונות בירושלים שנמצאות בקצהה העיר, והוסיפו בית כנסת מאוהל גדול, הווה נמצא מוחוץ לעירוב של